

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3010/2021
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Рашић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, чији је законски заступник ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Маринко Ђорђевић, адвокат из ..., ради предаје у посед и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1804/20 од 29.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1804/20 од 29.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1804/20 од 29.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1804/20 од 29.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 1631/16 од 27.11.2019. године, исправљена решењем тога суда П 1631/16 од 29.12.2020. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му предају у посед 376/1504 делова на кп бр. .. КО ... и да му на име накнаде материјалне штете исплате 500.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.03.2014. године до исплате, и тужилац је обавезан да туженима на име трошкова поступка исплати 144.750,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно

да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој парници правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за предају тужиоцу у посед 376/1504 делова кп бр. .. КО ... и накнаду материјалне штете, тако што је исти одбијен, у чињенично-правној ситуацији да су тужилац и правни претходник тужених, након куповине одређених једнаких делова парцеле, земљиште споразумно физички поделили, тако да је обојици припало по 376м², да је правни претходник тужених купио и бараку која се налазила на његовом делу парцеле и уместо ње саградио кућу сопственим средствима, да је део парцеле тужиоца од дела парцеле тужених разграничен и тужилац га може несметано користити, као и да оба дела парцеле имају своје посебно бројило за струју, на основу чега је закључено да тужилац није ускраћен у праву да користи део парцеле који је њему припао по споразумно реализованој фактичкој деоби, у смислу члана 16. и 37. Закона о основама својинскоправних односа и чл. 73, 154. и 155. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У парницама са тражењем државинске заштите, примена материјалног права је условљена утврђеним чињеничним стањем, које се не може оспоравати у поступку по ревизији.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 21.03.2014. године, а вредност спора означена у тужби је 500.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**